

Una Facultat que és com moltes redaccions

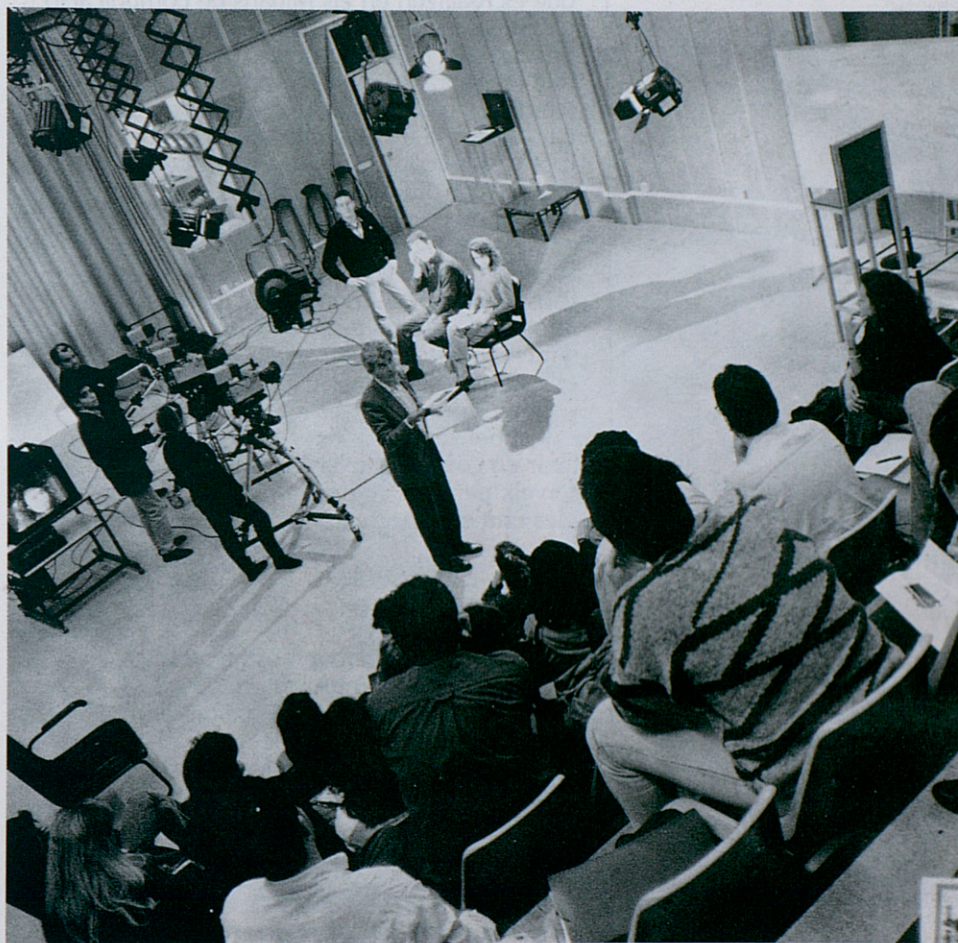
Hi ha laboratoris fotogràfics, sistemes informàtics i circuit tancat de televisió

—José Luis Terrón Blanco—

Vide-degà de Gestió, de Recursos i de Serveis

La Facultat de Ciències de la Informació disposa des de fa cinc anys d'un edifici propi. Per a qui el visita per primera vegada, no deixa de ser una sorpresa, perquè trenca la imatge que hom sol tenir de la Universitat, en general, i particularment de la Facultat. No endebades té, per exemple, uns 5.000 m² de laboratoris-aula, o la biblioteca de Ciències de la Comunicació més completa de l'Estat espanyol, en les instal·lacions de la qual es troba l'Hemeroteca General, que resulta imprescindible en el context hemerogràfic català, tant per les seves característiques com pel volum dels seus fons.

Els equipaments tècnics, les infraestructures de les instal·lacions, constitueixen un conjunt que fa de la Facultat de Ciències de la Informació de la UAB un dels centres públics de les seves característiques més ben projectat i dotat d'Europa. I tot perquè sigui possible l'experimentalitat de les tres llicenciatures —Comunicació Audio-visual, Periodisme i Publicitat— que s'hi han d'impartir, per la qual

cosa amb més propietat hauríem de començar a parlar de *Facultat de Ciències de la Comunicació*.

Mitjans propis

Permeteu-nos que fem servir aquest escrit per mostrar i donar compte d'algunes de les

— Cal fer grans esforços
pressupostaris per dotar-se
d'una tecnologia que queda
obsoleta massa aviat —

infraestructures de què disposa la Facultat. Però abans cal que fem algunes precisions.

—Quan a la Facultat parlem de pràctiques, això és, de la materialització de l'experimentalitat que esmentàvem més amunt, distingim entre pràctiques internes —les que es fan en el si del Centre— i pràctiques externes —les que es realitzen, a partir d'una sèrie de convenis, en empreses, corporacions o institucions—. Durant el present curs, més de 200 alumnes faran pràctiques d'aquestes, l'execució de les quals els possibilitarà la inserció en els modes de producció existents en el mercat i alhora l'ús de les tecnologies que s'utilitzen quotidianament en les empreses de comunicació, prolongacions de la Facultat abans que els estudiants l'abandonin; i prolongació, també, del seu equipament i infraestructura.

—A aquests dos tipus de pràctiques, per a nosaltres irrenunciables, hi afegirem en breu les que es realitzen en els mitjans de comunicació dependents de la Facultat o de la UAB. Ens referim tant a una publicació periòdica com a una emissora de ràdio. El desenvolupament d'ambdós projectes ens permet augurar que el curs vinent ja les podrem tenir totes dues. Serà el moment de començar a treballar per dotar-nos d'una emissora de televisió.

—Hem dit que la Facultat disposa d'una tecnologia, però fóra un error creure que es fa servir o que s'ha d'utilitzar exclusivament per a usos docents. La Facultat de Ciències de la Informació és un centre de formació i alhora d'investigació, ja que aquestes són les dues obligacions que contrau la Universitat envers la societat: formar i investigar.

—I, si pensem en la docència, també hem de tenir en compte que la tecnologia no solament serveix perquè s'hi facin pràctiques, sinó que és a més una eina pedagògica.

Veure i ser vistos

Difícilment aprendrem a mostrar si abans no aprenem a veure. Conscients d'això, s'ha dotat la Facultat d'una infraestructura que ens permet el visionat de qualsevol tipus de *material* àudio-visual. Actualment ens és permès de rebre el senyal de vint-i-set canals diferents de TV, i encara n'hi hem d'afegir un altre: un circuit tancat de televisió. Tot plegat ha estat possible gràcies al fet que tota la Facultat està cablejada, ja que això ens hi permet la distribució de senyals àudio-visuals i d'àudio. Els senyals àudio-visuals es poden rebre en uns 75 punts diferents.

A més a més, disposem de deu aules convencionals amb instal·lacions fixes de vídeo, i paral·lelament de tres sales de projecció, preparades per a l'ús de qualsevol suport o format àudio-visual.

Més amunt hem fet esment de la possibilitat d'emetre en circuit tancat. És així, entre altres raons, perquè tenim dos platós-aula de 140 m² i un altre d'uns 300 m². Aquests espais, igual que els laboratoris-aula, han estat dissenyats perquè la

teoria i la pràctica s'hi entronquin, i d'aquí ve la seva forma d'amfiteatre romà.

Cada plató té tres càmeres, com també les seves respectives sales de control de realització, equipades amb tots els elements necessaris per a la realització d'un programa en format 3/4 *high band* i en format domèstic. Afegim-hi la dotació de set càmeres autònomes i set cèl·lules d'edició. Aquestes instal·lacions es veuran encara ampliades amb un nou plató, una sala de post-producció i nous equips ENG i cèl·lules d'edició. Paral·lelament, la Facultat compta amb laboratoris de revelatge en blanc i negre àmpliament equipats, una sala de projecció de diapositives i un plató fotogràfic de 70 m. En l'àmbit de la fotografia, les nostres properes inversions se centraran a augmentar el nombre d'ampladores i en la inclusió d'equips de revelatge en color. Pensem que, amb els nous plans d'estudi, la fotografia passarà d'incloure's en seminaris a formar part de l'ensenyament reglat de la Facultat de Ciències de la Informació.

Als quatre vents

A la Facultat comptem amb tres laboratoris-aula de ràdio; dotació que es completa amb tres estudis més de continuïtat. Tots sis estan equipats professionalment i interconnectats entre ells. La diferència entre els estudis de continuïtat i els laboratoris-aula rau en el fet que els primers estan dissenyats únicament per a la producció de programes, mentre que els segons permeten que la pràctica i la teoria s'apleguin en uns mateixos espais, tant si són locutoris com sales de control. S'ha de fer un esment especial del *radiophonic-workshop*, espai reservat a la investigació i al tercer cicle, destinat a ser un dels centres punters de l'Estat en l'anàlisi de les realitats àudio-visuals. Però, com hem descrit més amunt, en l'àmbit de les infraestructures radiofòniques hem de destacar la futura posada en marxa d'una emissora de cobertura metropolitana, de continguts culturals i informatius i un alt grau de professionalitat, que servirà perquè es realitzin pràctiques i perquè s'experimenti i investigui amb les formes radiofòniques.

De la simulació a la realitat

En el present disposem de tres aules informatitzades, amb una capacitat que raneja les noranta places. Es tracta que els nostres estudiants aprenguin a produir, a escriure usant les mateixes tecnologies que faran servir en qualsevol de les redaccions en què acabin treballant.

És en l'àmbit de la informatització on la Facultat de Ciències de la Informació de la UAB pensa realitzar un major esforç d'inversions a curt termini. Es tracta, doncs, d'una banda, d'informatitzar totes les sales de redacció que té la Facultat (tres més) i, de l'altra, que la informàtica deixi d'usar-se únicament per

— **No es pretén solament
simular una redacció al complet,
sinó que serveixi per produir
mitjans de comunicació reals i
propis** —

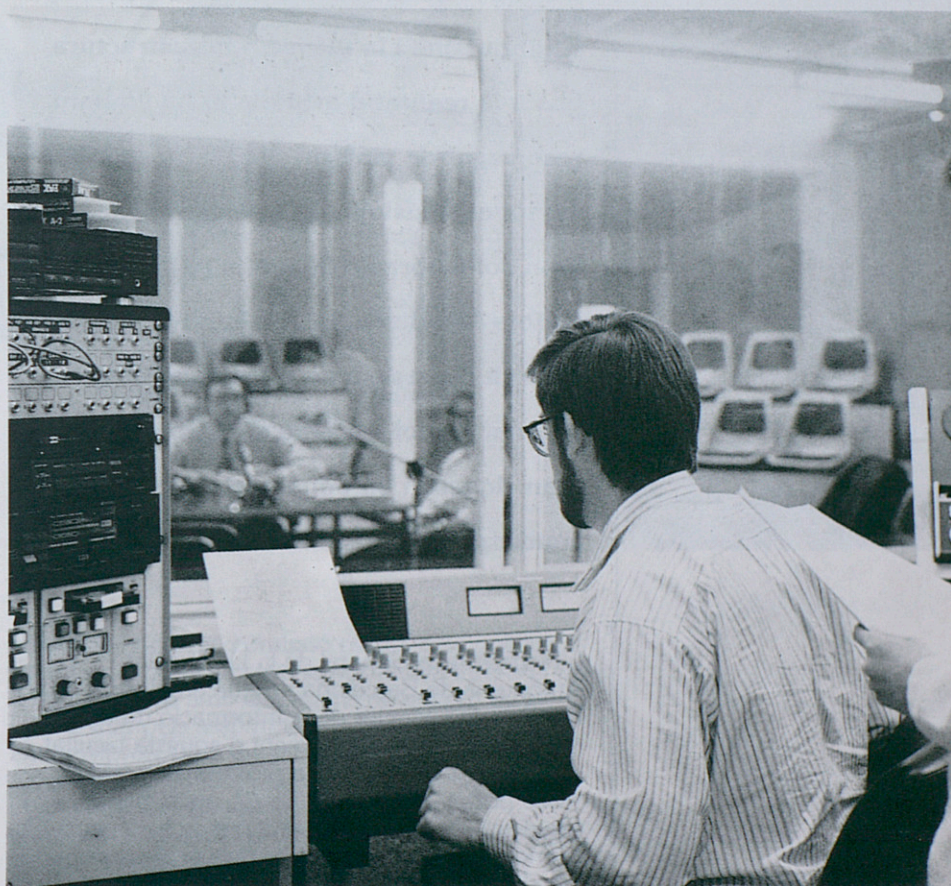
escriure i es faci servir també en el disseny i en la compaginació. No es tracta pas únicament de simular una redacció al complet d'un mitjà imprès; el que pretenem és que aquesta infraestructura ens serveixi a més a més per produir els nostres propis mitjans impresos. Les negociacions que actualment mantenim amb Apple van encaminades a dotar la Facultat dels mateixos equips amb què compta qualsevol diari punter en tecnologia. I, en tractar-se d'una Facultat, aconseguir uns equipaments que serveixin també per investigar en els àmbits del disseny i de la compaginació, amb l'ànim que la nostra Facultat es converteixi en un lloc on s'experimenti i s'innovi.

Tots aquests equips, ¿s'han d'adquirir? Un dels problemes dels ensenyaments reglats és que s'han de realitzar grans esforços pressupostaris per dotar-se d'una tecnologia que queda obsoleta massa aviat. Per això hem de buscar fórmules alternatives a la compra per tal de comptar amb una infraestructura tècnica. Un exemple el tenim en el conveni de la UAB —del qual participa la Facultat de Ciències de la Informació— amb IBM, pel qual se'ns ha dotat d'equipament informàtic per a la investigació per un import de 10 milions de pessetes.

Consultar i produir

Al principi d'aquest escrit esmentàvem la Biblioteca de Ciències de la Comunicació. Dèiem que es tracta de la més important de l'Estat en la seva especialitat; no és debades que compta amb uns 20.000 llibres i unes 500 col·leccions de revistes especialitzades.

També esmentàvem l'Hemeroteca General de la UAB, creada l'any 1972 per la Facultat de Ciències de la Informació com a servei a la docència que s'hi impartia. Actualment aquesta hemeroteca, amb 2.150 metres lineals de prestatgeries, disposa de 4.500 títols, dels quals 227 són col·leccions de diaris. Només l'any 1990 s'hi van ingressar 64.728 exemplars.

Hem d'afegir que el CEDOC (Centre de Documentació), especialitzat en material documental de propaganda política, també es troba a la nostra Facultat.

En aquest àmbit, les nostres inversions s'estan dirigint, d'una banda, a la creació d'una mediateca, que entrarà en funcionament aquest curs, i, de l'altra, a modernitzar i actualitzar el servei de recepció d'EFE, qüestió en què estem immersos aquests dies. ●

— També l'emissora de ràdio serà més que una manera de fer pràctiques, i tindrà un alt grau de professionalitat i cobertura metropolitana —